

ת"פ 54070/02/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 54070-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופטת הבכירה טל אוסטפלד נאוי
המאשימה/המשיבה מדינת ישראל
נגד הנאשם/המבקש פלוני

החלטה

רקע עובדתי

1. לפני בקשה לגילוי מסמכים לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "**החסד"פ**).

2. במסגרת הליך זה הוגש כנגד המבקש כתב אישום הכולל שלושה אישומים. במסגרת האישום הראשון, מיוחסות לנאשם עבירות של היזק לרכוש במזיד, הסגת גבול פלילית ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג. במסגרת האישום השני מיוחסת לנאשם עבירה של הטרדת עד ובמסגרת האישום השלישי מיוחסות לנאשם עבירה של איומים ועבירה של הטרדת עד.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 29.8.21 בשעה 15.00 או בסמוך לכך, ישבה המתלוננת, גרושתו של הנאשם מזה שלוש שנים, ברכבה והמתנייה לאסוף את בתה הקטינה. באותן הנסיבות נגש הנאשם לרכב, דפק בשמשת החלון של הנוסע הקדמי והמתלוננת פתחה קמעה את החלון. הנאשם הכניס ידו לתוך הרכב, פתח את הדלת, נכנס לרכב והתיישב במושב הנוסע שליד מושב הנהג - בו ישבה המתלוננת, ללא הסכמתה.

הנאשם החל לקלל את המתלוננת והמתלוננת ביקשה מהנאשם לצאת מהרכב. הנאשם תפס את המתלוננת בראשה, הטיח אותו בהגה הרכב, דחף אותה חזק וירק עליה.

כתוצאה מכך, נגרמו למתלוננת אדמומיות ושריטות באפה ולחיה, ומשקפיה אשר שווין עומד על כ-100 ₪, נפלו ונשברו.

על פי עובדות האישום השני, ביום 7.7.22, על רקע האמור במסגרת האישום הראשון, שלח הנאשם מהטלפון הנייד שלו לטלפון הנייד של המתלוננת מסרון ובו ביקש מהמתלוננת כי תגיע לדין בית המשפט בגין עניין אחר,

ותבקש לבטל את התלונה.

המתלוננת הגיבה וציינה כי כתב האישום הוגש מטעם המדינה/משטרה וכי היא אינה מוזמנת לדיון. בתגובה, הפציר בה הנאשם בשנית תוך שציין כי "אם את לא רוצה לבוא, תגידי עכשיו" והוסיף "הכל בסדר לשלם אני יודע".

בתגובה לכך ענתה לו המתלוננת כי היא תגיע לכשתזמן והוסיפה כי אך לפני כשבוע קילל אותה וביקשה ממנו לנהל שיח מכבד.

במסגרת האישום השלישי, ובעקבות האמור במסגרת האישום השני, חסמה המתלוננת את הטלפון הנייד של הנאשם. ביום 23.7.22 התקשר הנאשם מהטלפון הנייד שלו לטלפון הנייד של המתלוננת כשמספרו חסוי, מספר פעמים. כמו כן, באותו המועד, שלח הנאשם מחשבון הדואר האלקטרוני אותו הוא מחזיק - לדואר האלקטרוני השייך למקום עבודתה של המתלוננת, שלושה מיילים, בהם הוא כינה את המתלוננת בכינוי גנאי בוטים ואיים עליה.

3. במענה לכתב האישום, בדיון מיום 14.3.23, כפר הנאשם בעובדות האישום הראשון אך הודה בעובדות האישומים השני והשלישי תוך שטען כי זו היתה שפת ההידברות בין הצדדים.

הבקשה

4. בבקשה שלפני, עותר הנאשם לקבל לידיו הודעות או התכתבויות דואר אלקטרוני שנשלחו מהפלאפון של המתלוננת, בשבוע שלפני אירוע האישום הראשון ובשבוע שאחרי. עוד ביקש לקבל הודעות ששלחה היא אליו ואל בנותיהם בחודש שלפני ואחרי האישומים השני והשלישי.

לטענת הנאשם מדובר בראיות המהותיות להגנתו.

במסגרת הדיון שהתקיים, הבהירה ההגנה כי ביסוד הבקשה עומד יישום הנחיה 7.1.15 לפיה בסמכות התובע לתפוס את הטלפון הנייד ולבדוק הודעות והקלטות של המתלוננת. משהדבר לא נעשה, יש לבצע זאת כהשלמת חקירה.

5. המאשימה מתנגדת לבקשה משהמבקש לא פירט את הרלוונטיות. כמו כן, טענה כי מדובר בחומרי חקירה שיש ביכולתו של המבקש לספק בעצמו.

המאשימה הבהירה בדיון כי הבקשה מתייחסת להודעות ולמיילים באופן גורף לתקופה ממושכת, כאשר לא נעשתה אבחנה ביחס לנמען ההודעות והמיילים. בנסיבות אלה מדובר בבקשה רחבה, כאשר לא ידוע מה הרלוונטיות להגנת הנאשם.

דיון והכרעה

6. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בכתבי טענותיהם לא מצאתי להיעתר לבקשה.

7. בסעיף 108 לחסד"פ נקבע כהאי ליסנא:

"בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו".

סעיף 108 לחסד"פ נועד לאפשר השגת חומר שאינו מצוי ברשות המשטרה או בשליטתה כיוון שאינו חלק מ"חומר החקירה"-כמשמעו בסעיף 74 לחסד"פ. הסעיף מסמך את בית המשפט להורות על הזמנת עד כדי שיביא את החומר המצוי בידיו (ר' בש"פ 9305/08 פלוני נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות (3.12.08)).

8. השיקולים הנשקלים במסגרת הדיון בסעיף 108 לחסד"פ, דומים (אך לא זהים) לאלה הנשקלים במסגרת הדיון במסגרת סעיף 74 לחסד"פ. במסגרת שני ההליכים על בית המשפט לאזן כראוי בין זכות הנאשם למשפט הוגן לבין זכות העד לפרטיות. עם זאת, כאשר מדובר בהליך לפי סעיף 108, יינתן משקל רב יותר לזכויותיו של הצד השלישי אשר לו נוגע החומר המבוקש, כגון זכותו לפרטיות (ר' לעניין זה את עניין בית ספר אל מאמוניה בפסקה 11).

זאת ועוד, כבר נפסק כי "מסירת החומר על פי צו לפי סעיף 108 לחסד"פ היא עניין שבשיקול דעת שמפעיל בית המשפט בשלב הבאת הראיות בכל הנוגע לאופן ניהול המשפט והרלוונטיות של הראיות אשר הצדדים מבקשים להגיש".

מהקביעות הנ"ל יש ללמוד שתיים:

האחת, כמעין דרישת סף, על הנאשם להציג את הרלוונטיות של החומר המבוקש בהתאם לדרישות המנויות בסעיף 74.

השניה, ככל שמדובר במסמכים רלוונטיים, בית המשפט ישקול את הבקשה לגילוי מסמכים תוך מתן משקל נכבד יותר לזכותו של העד לפרטיותו.

9. למען הסדר הטוב, ובטרם אפנה לדון בבקשה לגופה, אזכיר את העקרונות הנוגעים לבקשה העוסקת בזכות העיון העומדת לנאשם על פי סעיף 74 לחסד"פ, ובכלל זה את מבחן הרלוונטיות.

בגדר מבחן זה, בוחן בית המשפט את "טיבו של החומר ומידת זיקתו לסוגיות הנדונות בהליך הפלילי אשר במסגרתו הוא מבוקש... וכפי שנקבע בפסיקה, הזכות לעיון בחומרי חקירה עשויה להשתרע גם על חומרים מעין אלה... בעניינם של חומרים אלה, הרלוונטיות והתועלת הפוטנציאלית להגנת הנאשם תיבחן אל מול עוצמת הפגיעה האפשרית באינטרסים המוגנים של מי שהמידע נמסר אודותיו (ר' לעניין

זה את בש"פ 2968/21 נאסר אלעמרני נ' מ"י (24.05.2021).

10. בעניינינו, המבקש עותר לגילוי כלל התכתבויותיה של המתלוננת, בין אם עם אחרים ובין עמו.

לא ניתן להיעתר לבקשתו משני טעמים עיקריים:

ראשית, המבקש לא הצביע על כל ראיה ממנה ניתן ללמוד על הרלוונטיות של החומר הדרוש לניהול הגנתו, לא כל שכן כאשר כעולה מכפירתו המפורטת בדיון מיום 14.3.23, הנאשם הודה במשלוח ההודעות המיוחסות לו במסגרת האישומים השני והשלישי.

שנית, משאנו פועלים במישור של סעיף 108 לחסד"פ, הרי שכאמור לעיל יש לתת משקל רב יותר לזכויותיו של הצד השלישי אשר לו נוגע החומר המבקש, כגון זכותו לפרטיות.

היעתרות לבקשה גורפת זו של המבקש תוביל לפגיעה בזכותה של המתלוננת לפרטיות באופן מובהק שלא עולה בקנה אחד עם הוראות סעיף 108 לחסד"פ, אשר במסגרתו ניתן משקל מכביד יותר לזכותה של המתלוננת לשמירה על פרטיותה.

בנסיבות אלה, בהן לא הוצגה הרלוונטיות של ראיות אלה, הרי שזכותה של המתלוננת לפרטיות גוברת.

יתר על כן, משהמבקש מבקש לעיין בשיחותיה, הודעותיה תכתובותיה של המתלוננת עם אחרים, באופן גורף וכללי, הרי שיש בכך משום פגיעה באחרים בחשיפת התכתבויותיהם עם המתלוננת.

11. באשר לבקשה לגילוי התכתבויותיה של המתלוננת עם המבקש או עם בנותיו, אבהיר כי משהבנות עדות הגנה מטעמו, יש בידי הנאשם האפשרות להציג את כלל ההתכתבויות בעצמו מבלי להידרש לפריקת הטלפון הנייד של המתלוננת ולפגיעה חמורה בפרטיותה.

בשולי הדברים אציין כי משהנאשם הודה בהתכתבויות עם המתלוננת ובתוכן, לא מצאתי כי עלה לתביעה הצורך ליישם את הנחייה 7.1.15.

12. סופו של דבר, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ה ניסן תשפ"ג, 16 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.

